

Sygnatura akt VIII C 2721/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lutego 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi - Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący S.S.R. Małgorzata Sosińska-Halbina

Protokolant sekr. sąd. Izabella Bors

po rozpoznaniu w dniu 27 stycznia 2016 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w K.

przeciwko P. K.

o zapłatę

zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 759,18 zł (siedemset pięćdziesiąt dziewięć złotych osiemnaście groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 12 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 227 zł (dwieście dwadzieścia siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 2721/14

UZASADNIENIE

W dniu 12 czerwca 2014 roku powód - (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko pozwanemu -P. K. w elektronicznym postępowaniu upominawczym powództwo o zapłatę kwoty 759,18 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 12 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, że pozwany zawarł z pierwotnym wierzycielem - (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, które to usługi były przez pierwotnego wierzyciela świadczone na rzecz pozwanego. Pozwany nie uścił kwot wynikających z faktur VAT: nr (...), zaś wierzyciel pierwotny zawarł w dniu 10 kwietnia 2014 roku z powodem umowę przelewu tych wierzytelności. Na kwotę pieniężną dochodzoną pozvem składają się: należność główna z tytułu niezapłaconych faktur VAT w wysokości 601,22 złote oraz odsetki ustawowe naliczone od dnia wymagalności poszczególnych faktur oraz ich wartości do dnia poprzedzającego złożenie pozwu w wysokości 157,96 złotych.

Pomimo wezwania strony pozwanej do zapłaty, nie uregulowała ona zadłużenia.

(pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym k. 1-3)

W dniu 23 czerwca 2014 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał w przedmiotowej sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, którym zasądził od pozwanego na rzecz powoda dochodzoną wierzytelność wraz z kosztami procesu.

(nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym k. 3v.)

Od powyższego nakazu zapłaty sprzeciw złożył pozwany. W uzasadnieniu pozwany podniósł, że do pozwu nie zostały dołączone żadne dowody potwierdzające istnienie zobowiązań pozwanego wobec powoda wobec czego nie ma on możliwości skutecznej obrony.

(sprzeciw od nakazu zapłaty k. 4-4v)

Postanowieniem z dnia 3 września 2014 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości oraz przekazał rozpoznanie przedmiotowej sprawy do Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi.

(postanowienie k. 7)

Pozwem złożonym na urzędowym formularzu powód podtrzymał żądanie pozwu wraz z uzasadnieniem jak w pozwie złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

(pozew k. 12-15)

Pismem procesowym opatrzonym datą „24 luty 2015 r.” pozwany „wnosząc o uchylenie przedmiotowego nakazu”, podniósł, że P (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością nigdy nie poinformowała go o sprzedaży długu na rzecz jakiegokolwiek innego podmiotu, wobec czego ewentualne świadczenie pieniężne zobowiązany jest uiścić jedynie na rzecz tego podmiotu.

(pismo procesowe z dn. 24.02.2015r. k. 59-62)

Pismem procesowym opatrzonym datą 9 marca 2015 roku strona powodowa pottrzymała żądanie pozwu wskazując, że skutecznie nabyła wierzytelności dochodzoną przedmiotowym powództwem.

(pismo procesowe z dn. 09.03.2015 r. k. 74-78)

Na rozprawie w dniu 22 lipca 2015 roku pełnomocnik powoda nie stawił się. Pozwany wnosząc o oddalenie powództwa w całości, nie negując zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z P (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością, jednocześnie oświadczył, że nie mogło dojść do cesji wierzytelności z tej umowy, nadto spłacił część należności względem P..

Postanowieniem wydanym na tej rozprawie Sąd zobowiązał pozwanego do złożenia w terminie 7 dni wszelkich wniosków dowodowych, zarzutów i twierdzeń w tym w szczególności złożenia w dwóch egzemplarzach dowodu uiszczenia na rzecz (...) z o.o. należności wynikających z faktur objętych przedmiotowym powództwem, pod rygorem pominięcia ich w dalszym toku postępowania jako spóźnionych.

(protokół rozprawy k. 103-104)

Pismami procesowymi opatrzonymi datą 20 października 2015 roku oraz 25 stycznia 2016 roku pozwany podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie.

(pismo procesowe z dn. 20.10.2015r. k. 114-118)

Pismem procesowym opatrzonym datą 5 listopada 2015 roku strona powodowa pottrzymała żądanie pozwu. Pełnomocnik powoda wskazał nadto, że zgodnie z umową cesji płyta zawierająca wykaz wierzytelności objętych umową zabezpieczona jest kluczem dostępu (...). Wydruk wyciągu z listy wierzytelności dokonuje się ręcznie i wydruk z listy wierzytelności zostaje automatycznie opatrzony datą sporządzenia wydruku, która również zostaje zachowana na płycie CD

– na wydruku – wyciągu z listy wierzytelności widnieje informacja, zamieszczana automatycznie, zawierająca informacje o umowie przelewu, mocą której cesjonariusz nabył tę wierzytelność. Powyższe ma na celu przede wszystkim bezpieczeństwo danych osobowych zawartych na płycie CD, jako że płyta zabezpieczona jest przed dostępem osób nieuprawnionych poprzez zabezpieczenie danych w niej zawartych kluczem kryptograficznym i ustanowieniu ścisłego kręgu osób mających do niego dostęp, a więc i dostęp do wykazu wierzytelności na płycie CD i danych dłużników.

(pismo procesowe z dn. 05.11.2015 r. k. 122-125

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany P. K. zawarł z P (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. w dniu 5 listopada 2010 roku umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych z kartą SIM z przypisanym do niej numerem (...). Umowa została zawarta na okres 24 miesiące w ramach oferty promocyjnej „Wyjątkowy Stan Darmowy w LongPlay”, w taryfie (...), z udzieloną ulgą w wysokości 2.518,00 zł.

(kserokopia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych k. 37, regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych k. 38-39, oferta promocyjna k. 40-47, oświadczenie k. 49)

W związku ze świadczonymi na rzecz pozwanego usługami w dniu 22 kwietnia 2012 roku pierwotny wierzyciel wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 215,17 zł z datą płatności 7 maja 2012 roku, faktura wystawiona została za świadczone usługi telekomunikacyjne. W dniu 22 maja 2012 roku fakturę VAT nr (...) na kwotę 197,27 zł z datą płatności na dzień 5 czerwca 2012 roku, faktura wystawiona została za świadczone usługi telekomunikacyjne. W dniu 22 czerwca 2012 roku fakturę VAT nr (...) na kwotę 188,78 zł z datą płatności na dzień 6 lipca 2012 roku, faktura wystawiona została za świadczone usługi telekomunikacyjne.

Pozwany nie zapłacił w terminie należności, wynikających z faktur, o których mowa wyżej.

(faktura VAT (...) wraz z rozliczeniem usług k. 50-51, faktura VAT (...) wraz z rozliczeniem usług k. 53-54, faktura VAT (...) wraz z rozliczeniem usług k. 97-98)

W dniu 10 kwietnia 2014 roku powód zawarł z P (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. umowę o przelew wierzytelności wynikających z tytułu umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych m.in. wobec dłużnika P. K.. W wyciągu z listy dłużników, stanowiącym załącznik do umowy cesji, zadłużenie pozwanego zostało określone na łączną kwotę należności głównej 601,22 zł. Zadłużenie to wynika z nieopłaconych faktura VAT o numerach: (...) na kwotę 215,17 zł, (...) na kwotę 197,27 zł i (...) na kwotę 188,78 zł.

(umowa przelewu wierzytelności k. 29-36, wyciąg z listy dłużników k. 36)

W piśmie opatrzonym datą 19 maja 2014 roku P (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. poinformowało pozwanego o dokonanych przelewach wierzytelności.

Pismem opatrzonym datą 19 maja 2014 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 754,04 złotych, na którą składały się: kwota 601,22 złotych z tytułu należności głównej oraz kwota 152,82 złotych z tytułu odsetek ustawowych naliczonych na dzień 19 maja 2014 roku.

(kserokopia zawiadomienia o przelewach k. 69, wezwanie do zapłaty wraz z załącznikiem oraz dowodem nadania k. 16-17 i k. 63-65)

Odsetki ustawowe od niezapłaconych przez pozwanego faktur, naliczone od następnego dnia wymagalności każdej z faktur, o których mowa wyżej, do dnia 11 czerwca 2014 roku wyniosły 157,96 zł.

(kalkulator odsetek ustawowych LEX, okoliczności bezsporne)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy.

Wskazać w tym miejscu należy, że pozwany w zakreślonym postanowieniem z dnia 22 lipca 2015 roku terminie, oznaczonym pod rygorem pominięcia później złożonego pisma procesowego wraz z wnioskami dowodowymi jako spóźnionego, nie złożył pisma procesowego, w który podniósłby wszelkie wnioski dowodowe, zarzuty, czy twierdzenia. W szczególności jednak nie złożył, do dnia wyrokowania, dokumentów potwierdzających uiszczenia na rzecz (...) z o.o. należności wynikających z faktur objętych przedmiotowym powództwem zgodnie z jego twierdzeniem na rozprawie w dniu 22 lipca 2015 roku. W konsekwencji Sąd uznał powyższą okoliczność za nieudowodnioną, a oświadczenie pozwanego w tym zakresie za gołosłowne.

Podkreślić również należy, że zgodnie z treścią przepisu art. 505³² § 1 k.p.c., w brzmieniu obowiązującym w dacie wniesienia pozwu do sądu w elektronicznym postępowaniu upominawczym, w pozwie powód powinien wskazać dowody na poparcie swoich twierdzeń. Dowodów nie dołącza się do pozwu. Dopiero po przekazaniu sprawy z elektronicznego postępowania upominawczego, dalsze postępowanie będzie się toczyć według przepisów o procesie, chyba że sprawa podlega rozpoznaniu według przepisów o postępowaniu odrębnym, właściwym dla dochodzonego roszczenia lub stron procesu. Rodzi w pierwszej kolejności konieczność dostosowania pozwu do wymogów formalnych i wymogów (ciężarów procesowych stron) obowiązujących w konkretnym postępowaniu, a zatem dopiero na tym etapie postępowania strona powodowa może załączyć dowody na poparcie swoich twierdzeń.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W przedmiotowej sprawie niesporne były twierdzenia faktyczne powoda o tym, że pozwany zawarł z P (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, na podstawie której P. K. zobowiązał się m.in. do uiszczania opłat za korzystanie z usług operatora. Pozwany nie kwestionował faktu zawarcia opisanej umowy, a także w istocie faktu wystawienia przez pierwotnego wierzyciela faktur VAT nr: (...) na kwotę 215,17 zł, nr (...) na kwotę 197,27 zł oraz (...) na kwotę 188,78 zł, przy czym, co należy podkreślić, wszystkie faktury zostały wystawione za świadczone na rzecz pozwanego usługi telekomunikacyjne. W konsekwencji kwoty te Sąd uznał za bezsporne, jednocześnie przyjmując, że powód przedkładając dokumenty w postaci umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych, oferty promocyjnej, oświadczenia pozwanego, faktur VAT nr: (...), (...) oraz (...) wraz z rozliczeniem usług udowodnił zadłużenie pozwanego w wysokości w nich wskazanej, a wyrażające się kwotą końcową należności głównej 601,22 zł.

Osią sporu pomiędzy stronami pozostawała legitymacja czynna powoda, wobec tego, że pozwany kwestionował istnienie i skuteczność przelewu na powoda wierzycielności dochodzonej przedmiotowym powództwem.

Zgodnie z treścią art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzycielność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania (§ 1), wraz z wierzycielnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (§ 2). Kodeks nie przewiduje, aby umowa przelewu miała być zawarta w szczególnej formie. Może więc dojść do skutku w dowolny sposób, z zachowaniem przepisów art. 75¹ -79 (zob. art. 511). W orzecznictwie przyjmuje się nadto, że skuteczne jest zbycie wierzycielności, nie oznaczonej dokładnie w umowie przelewu, jeżeli można ją określić na podstawie treści stosunku zobowiązaniowego, z którego wynika (por. wyrok SN z dnia 5 listopada 1999 roku, sygn. akt III CKN 423/98)

W ocenie Sądu stanowisko pozwanego, kwestionującego legitymację czynną powoda, nie zasługuje na uwzględnienie wobec tego, że powód złożonymi dokumentami wykazał, że umową z dnia 10 kwietnia 2014 roku doszło do przelewu wierzycielności względem pozwanego dochodzonej przedmiotowym powództwem. Powód wykazał, że umowę tę zarówno w imieniu cedenta jak i cesjonariusza podpisały osoby uprawnione do reprezentowania stron umowy, a

sama umowa obejmowała również przedmiotową wierzytelności. Wskazać w tym miejscu należy, że powszechną, akceptowaną praktyką sporządzania wykazu wierzytelności objętych przelewem jest sporządzanie tego wykazu na płycie CD, co zresztą wprost jest wskazane w § 14 umowy. Powód sporządzając wyciąg z tego wykazu, udowodnił również, że wierzytelności dochodzona od pozwanego również była objęta umową. W wykazie tym wskazana jest nadto nie tylko kwota samego zadłużenia, ale i faktury VAT, których nieuiszczenie spowodowało powstanie zaległości dochodzonej powództwem. Nadto jak wynika ze złożonych przez powoda faktur oraz rozliczenia do każdej z nich, faktury te opiewały jedynie za świadczone usługi telekomunikacyjne i nie zostały wystawione tytułem przykładowo kar umownych. Wskazać również należy, na co zwrócił uwagę pełnomocnik powoda w piśmie procesowym opatrzonym datą 5 listopada 2015 roku, że zapis na płycie CD zawierającej wykaz wierzytelności objętej przelewem zabezpieczony jest kluczem dostępu (...) i dostęp do niego wymaga specjalistycznego oprogramowania. Zabezpieczenia te, wobec wielości danych osobowych zapisanych na płycie, są przy tym uzasadnione bowiem udostępnianie danych wszystkich dłużników mogłoby narazić na odpowiedzialność podmiot je udostępniający.

Z kolei odnosząc się do podnoszonego przez pozwanego zarzutu nie poinformowania go o dokonanym przelewie wskazać należy, że formułując ten zarzut jednocześnie pozwany sam sobie wprost zaprzecza dołączając do pisma procesowego opatrzonym datą 24 lutego 2015 roku dokumenty w postaci

– przesądowego wezwania do zapłaty z dn. 19 maja 2014 roku wraz z załącznikiem (k.63-64), odpowiedzi pozwanego na przesądowe wezwanie do zapłaty (k.66) oraz pisma P. (P (...) Sp. z o.o.) – zawiadomienia o przelewie wierzytelności (k. 69), które to dokumenty znajdowały się w jego posiadaniu, a które nie wszystkie zostały załączone do pozwu. Powyższe wprost oznacza, że pozwany został poinformowany o dokonanym przelewie. Niemniej nawet gdyby teoretycznie uznać podnoszony zarzut za zasadny, to i tak mógłby on mieć znaczenie jedynie w kontekście spełnienia świadczenia na rzecz zbywcy wierzytelności. Zgodnie bowiem z treścią przepisu art. 512 k.c. dopóki zbywca nie zawiadomił dłużnika o przelewie, spełnienie świadczenia do rąk poprzedniego wierzyciela ma skutek względem nabywcy, chyba że w chwili spełnienia świadczenia dłużnik wiedział o przelewie. Przepis ten stosuje się odpowiednio do innych czynności prawnych dokonanych między dłużnikiem a poprzednim wierzycielem. W przedmiotowej sprawie zaś, mimo wyraźnego zobowiązania do złożenia dokumentów potwierdzających uiszczenie na rzecz P (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością należności objętych żądaniem pozwu, P. K. nie złożył żadnych dowodów mających potwierdzić, choć był do tego zobowiązany postanowieniem z dnia 22 lipca 2015 roku pod rygorem pominięcia ich w dalszym toku postępowania jako spóźnionych. Zgodnie zaś z treścią przepisu art. 6 k.c., ciężar udowodnienia twierdzenia faktycznego spoczywa na tej stronie, która z tego twierdzenia wywodzi skutki prawne. W przedmiotowej sprawie to pozwany powinien udowodnić, że uiszczył należności dochodzone przedmiotowym powództwem, czy to na rzecz cedenta, czy cesjonariusza. Stosownie bowiem do treści art. 232 k.p.c. to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Oznacza to, że obecnie Sąd nie jest odpowiedzialny za wynik postępowania dowodowego, a ryzyko nieudowodnienia podstawy faktycznej żądania ponosi powód. Wskazać przy tym należy, że obowiązujące przepisy (art. 207 § 6 k.p.c.) nakazują stronom postępowania przytaczanie okoliczności faktycznych i dowodów, co do zasady wraz z pierwszym pismem, w którym zajmuje stanowisko w sprawie (B. K., Rozważania o "braku zwłoki" jako podstawie uwzględnienia spóźnionego materiału procesowego na gruncie art. 207 § 6 oraz 217 § 2 k.p.c. Artykuł. S. P.. (...) -148). Wskazać bowiem należy, że § 2 art. 217 k.p.c. jasno wskazuje, że fakty i dowody winny być przytaczane „we właściwym czasie” pod rygorem ich pominięcia jako spóźnionych (por. Komentarz do art. 217 Kodeksu postępowania karnego: P. Telenga i inni, Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. WKP, 2012; T. Żyżnowski i inni, Kodeks postępowania karnego. Komentarz. Tom I. Artykuły 1-366. Lex, 2013; B. Karolczyk, Rozważania o "braku zwłoki" jako podstawie uwzględnienia spóźnionego materiału procesowego na gruncie art. 207 § 6 oraz 217 § 2 k.p.c. Artykuł. St.Prawn. 2012/1/123-148).

Reasumując, w ocenie Sądu powód skutecznie nabył wierzytelność przysługującą P (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W. z tytułu zawartej z pozwanym umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych i w konsekwencji może domagać się zapłaty zaległych zobowiązań wynikających z faktur VAT numer: (...), (...) oraz (...) w łącznej wysokości 601,22 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w wysokości 157,96 zł.

Mając na uwadze powyższe Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 759,18 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 12 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty.

Podkreślić należy, że strona powodowa miała prawo, oprócz żądania należności głównej, żądać za czas opóźnienia odsetek w umówionej wysokości, jako że przepis art. 481 k.c. obciąża dłużnika obowiązkiem zapłaty odsetek bez względu na przyczyny uchybienia terminu płatności sumy głównej. Sam fakt opóźnienia przesądza, że wierzycielowi należą się odsetki. Dłużnik jest zobowiązany uiścić je, choćby nie dopuścił się zwłoki w rozumieniu art. 476 k.c., a zatem nawet w przypadku gdy opóźnienie jest następstwem okoliczności, za które nie ponosi odpowiedzialności i choćby wierzyciel nie doznał szkody. Odpowiedzialność dłużnika za ustawowe odsetki w terminie płatności ma charakter obiektywny. Do jej powstania jedynym warunkiem niezbędnym jest powstanie opóźnienia w terminie płatności. Zgodnie z treścią § 2 art. 481 k.c. jeżeli strony nie umówiły się co do wysokości odsetek z tytułu opóźnienia lub też wysokość ta nie wynika ze szczególnego przepisu, to wówczas wierzycielowi należą się odsetki ustawowe ogólne. Stosownie zaś do treści art. 482 § 1 k.c. od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. regulującego zasadę odpowiedzialności stron za wynik procesu. Powód wygrał proces w całości, a zatem należy mu się od strony pozwanej zwrot kosztów procesu. Koszty postępowania w przedmiotowej sprawie to: opłata od pozwu w wysokości 30,00 złotych, a ponadto 17,00 złotych z tytułu opłaty skarbowej na pełnomocnictwo oraz 180 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego powoda (§ 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu - Dz.U. 2013, poz. 461 j.t. ze zm.).

W związku z powyższym Sąd zasądził od pozwanego P. K. na rzecz powoda (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Fundusz Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w K. kwotę 227 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.